

Sygn. akt: I C 1086/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego

przeciwko K. D.

o zapłatę

Oddała powództwo.

Sygn. akt. I C 1086/15

UZASADNIENIE

Powód **E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.** domagał się zasądzenia na jego rzecz od K. D. kwoty 1.239,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług, która – wobec nie wywiązania się pozwanego – została rozwiązana. Dalej powód wskazał, że z tytułu tej umowy pozwany zalega z zapłatą kwoty dochodzonej pozwem, na co składają się kwoty 713 zł – suma niezapłaconych dokumentów księgowych i 526,90 zł – suma odsetek ustawowych naliczonych od dnia następnego po dacie płatności dokumentu księgowego do dnia sporządzenia pozwu. Wreszcie powód wskazał, że nabył wierzycelność od (...) w drodze umowy i stąd wywodzi swoją legitymację procesową.

Pozwany **K. D.** nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że od roszczenie o zapłatę kary za nie oddanie dekodera TV pozbawione jest podstaw, a to wobec dokonania przez pozwanego zwrotu sprzętu. Ponadto podniósł, że roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na upływ ponad 8 lat.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08.01.2008 r. pozwany K. D. zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług, zgodnie z którą otrzymał dekodery (...). Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy i obejmowała pakiety „Informacja i rozrywka”, „Style moda muzyka”, „Kultura nauka świat”, (...) i motoryzacja”, Hity filmowe” i (...).

dowód: umowa – k. 11

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie i jako takie zostało oddalone.

Na wstępie zauważyć należy, iż na podstawie art. 6 k.c. powód, reprezentowany w niniejszej sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, winien wykazać nie tylko przejście wierzytelności, ile w ogóle jej istnienie i wysokość. Analiza dokumentów załączonych do pozwu w przedmiotowej sprawie wskazuje natomiast, że powód przedstawił jedynie odpis umowy o świadczenie usług z 08.01.2008r. pomiędzy pozwanym, a (...) w W., nie przedstawił zaś żadnych dowodów na poparcie swej tezy o istnieniu dochodzonego roszczenia i jego wysokości oraz posiadaniu legitymacji czynnej w niniejszej sprawie.

Zaczynając od końca należy stwierdzić, że strona powodowa nie przedstawiła ani umowy przelewu wierzytelności, ani żadnego innego wiarygodnego dokumentu potwierdzającego nabycie spornej wierzytelności wobec pozwanego K. D.. Tym samym uniemożliwiła Sądowi przeprowadzenie weryfikacji uprawnień tegoż powoda do występowania w niniejszej sprawie. Już samo to nakazywało oddalenie roszczenia pozwu. Zaznaczyć należy przy tym, iż w ocenie Sądu w/w okoliczności nie zostały wykazane przez przedłożone przez powoda pismo z dnia 08.06.2015 r. informujące pozwanego o przelewie wierzytelności (k 8). Dokument ten jest bowiem jedynie oświadczeniem, które nie wywołuje żadnych skutków prawnych i tym samym nie stanowi dowodu na dokonanie czynności prawnej zawarcia pomiędzy powodem, a (...) SA w W. umowy cesji wierzytelności przysługującej przeciwko pozwanemu. Co więcej – powód nie przedstawił nawet jakiegokolwiek dowodu na to, że firma (...) SA (od której wszak miał nabyć wierzytelność wobec pozwanego) jest następcą prawnym firmy (...) Sp. z o.o. w W., która przecież była stroną umowy z pozwanym.

Na uwzględnienie powództwa nie pozwoliły również inne okoliczności. Nawet bowiem gdyby przyjąć, iż faktycznie, do przelewu wskazywanej wierzytelności doszło i tym samym powód posiadał legitymację do wystąpienia z powództwem w niniejszej sprawie, to zaznaczyć należy, iż nie wykazał on w żaden sposób wysokości dochodzonego roszczenia. Otóż niewątpliwym jest, że sporna umowa została zawarta na okres 24 miesięcy. Powód wskazał w pozwie, że umowa ta została wypowiedziana pozwanemu. W aktach sprawy daremnie jednak szukać jakiegokolwiek potwierdzenia owej okoliczności, co sprawia, że kwestia ta nie została udowodniona. Dalej – niewątpliwym jest, że pozwany miał obowiązek (wynikający z umowy) uiszczania jakichś opłat. Wysokość owych opłat nie została określona w samej umowie, a zapewne wynikała z „Regulaminu świadczenia usług przez (...), „Cennika usług świadczonych przez (...), warunków promocji „Miesiąc za darmo” i warunków promocji (...) 3 miesiące w prezencie”. Wymienione powyżej dokumenty stanowiły załączniki do umowy z 08.01.2008r., ale niestety nie zostały przedstawione w niniejszej sprawie. Ich brak powoduje niemożność dokonania weryfikacji poprawności wystawienia faktur (K 13-18) i przede wszystkim not (k 12, 19), tym bardziej, że zawierają one takie pozycje jak kara w wysokości ulgi z tytułu promocyjnej opłaty aktywacyjnej, kara w wysokości ulgi z tytułu promocyjnych cen pakietów, kara z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy itp. W tej sytuacji dochodzona pozwem kwota, zarówno w zakresie roszczenia głównego jak i w części dotyczącej wyliczonych odsetek od zaległej należności nie znajduje żadnego oparcia w materiale dowodowym sprawy, wskutek czego nie wiadomo na jakiej podstawie zostały określone poszczególne pozycje, od jakiej kwoty i od jakiej daty naliczone zostały odsetki dochodzone pozwem itp.

Wreszcie – na uwzględnienie roszczeń powoda nie pozwolił podniesiony przez pozwanego, choć w sposób dość zawoalowany, zarzut przedawnienia roszczenia. Wprawdzie bowiem pozwany nie użył sformułowania „zarzut przedawnienia”, ale jednocześnie podniósł, że od daty zawarcia umowy upłynęło 8 lat, co podważa możliwość dochodzenia roszczenia. Mając na uwadze rozważania Sądu, sformułowane powyżej, kwestia zarzutu przedawnienia nie ma w niniejszej sprawie pierwszoplanowego znaczenia, choć rzeczywiście wskazać trzeba, że zgodnie z art. 118 kc termin przedawnienia roszczeń okresowych i związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata. Nie ulega przy tym wątpliwości, że opłaty abonamentowe są świadczeniem okresowym, a wszystkie należności wynikające z umowy o świadczenie usług takich jak objęte umową z 08.01.2008r. wynikają z działalności gospodarczej, prowadzonej przez operatorów sieci. To wszystko implikuje 3 letni okres przedawnienia roszczeń, takich jak w niniejszej sprawie. Nie ulega wątpliwości, że pomiędzy datą zawarcia spornej umowy, a skierowaniem pozwu do Sądu

w niniejszej sprawie upłynęło znacznie więcej niż 3 lata, podobnie jak pomiędzy wystawieniem spornych faktur i not, a owym pozwem. Sprawia to, że zasadnym jest zarzut przedawnienia roszczenia, zgłoszony przez pozwanego.

Konkludując, powództwo przeciwko pozwanemu nie zostało wykazane ani co do zasady, ani co do wysokości. Powyższe nie pozwalało na uwzględnienie roszczenia powoda w jakiegokolwiek części. W tym kontekście Sąd powództwo oddalił w całości.